

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Sub qua obligatione? parag. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

rito censet Castrop. l. c. quamvis ipse nostrum, hoc est, communem sequatur.

15. In jure autem prima poena contra Parochos, vel Sacerdotes ex eorum delegatione assistentes ejusmodi Matrimonio Clandestino, id est, non praemissis denunciationibus, his verbis fertur: *Si Parochialis Sacerdos tales id est, eos pro quibus derunciationes praemissa non fuerunt, conjunxerit, per triennium ab officio suspendatur, gravius puniendus, si culpa gravitas postulaverit.* Hanc suspensionem esse latæ sententia dicit Covarruvias, esse ferendum Henr. & Sairus, quorum utramque sententiam esse probabilem, indicat Fillucus a eosdem citans.

16. Secunda, est contra ipsos contrahentes, sic enim dicitur ibidem: *c. Sed his qui taliter presumferint, etiam in gradu concessio, copulari, condigna paenitentia imponatur.*

17. Tertia, d. ut, si conjuges prolem fusciant ignorantes, se impedimento dirimenti laborare, ipsa proles, quia alias legitima à Jure esse concedebatur, legitima non sit, si dicti conjuges contraxerunt, non praemissis denunciationibus.

18. Aliam poenam iisdem imposuit Tridentinum in hunc modum. *Qui, quamvis ignoranter, intra gradus prohibitos contraxerunt, pro consequenda dispensationis careant, si (Certe cum culpa) Matrimonium contraxerunt, denunciationibus non praemissa.* Hæc Tridentinum, quod quidem non ligat manus Pontificum, quasi hi non possint dispensare, sed solum his verbis notatur, habito hoc sensu Concilii, difficilior Pontificem dispensaturum & ipsos dispensandos obligari, quando pertinet dispensationem, exprimere Pontifici, scilicet ignoranter, quoad impedimentum, tamen sine denunciationibus contraxisse. Hæc latius disputata, Lege apud citatos, saliosque.

CAPUT IV.

De Benedictionibus, seu, ut vocant. Vocationibus Matrimonii.

§. I.

Sub qua obligatione, &c.

Hec est postrema solennitas Matrimonii inter Missarum solemnia omnina

præstanda Conjugibus, quando utrique contrahunt primas Nuptias, etiam alias corrupti, sed non uxorati. Cum autem ea Matrimonio accidentalis, illique jam contracto adveniat, ejus omisso ipsum invalidare non potest. Dixi (quando utriusque) nam, si alter ex conjugibus secundas Nuptias contrahit, an sit hoc Matrimonium secundum benedicendum, dicam mox §. sequent.

2. An vero hujusmodi solennitatis omissione afferat peccatum, distinguendum est. Nam, vel queris, an sit peccatum illas omnino negligere, vel queris, an peccatum sit, Matrimonium consummare, antequam illæ accipientur. In hoc posteriori casu multos habemus Doctores afferentes, non esse mortale (præciso semper scandalo, earumque contemptu) immobile, nec esse veniale. Solum enim consilium, hoc est, non præceptum, ut clare ostendunt illa Concilii verba. *Sancta Synodus hortatur, ut conjuges ante Benedictionem Sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent.*

3. At in priori casu, dissentient prædicti. Aversa h enim, & Leander loc. cit. cum aliis ajunt, esse mortale. Sanchez, & Bonacina cum aliis ab iisdem citatis ajunt, mortale non esse. Illi affirmant, quia censem, illud esse præceptum Ecclesiæ de re gravi: hi negant, quia, contra, putant, præceptum, ut potè de suscipiendo Sacramentali, non autem Sacramento, de re gravi non esse. Utrumque probabile. Sed mihi probabilius est sententia hæc negans, quia, nisi clare constent onera gravia, nolo ea Fidelibus imponere.

4. Et hic quidem non improbabiliter docet Sanchez i Episcopum posse per alias personas cogere conjuges ad ejusmodi Benedictio- nes assumentas, sed non per excommunicationem, quia hæc res non est adeò gravis, ut per excommunicationem urgeri queat, quidquid contra Sanchez sentiant Leander, & alii.

5. In sententia autem affirmante, esse mortale, Benedictiones negligere (qua sententia certe probabilis est), obligatio sub mortali so-

lum esset, ne prima vice conjuges consummum Matrimonium, omis- sa Benedictione, non vero pro vicibus aliis.